

tobak er i deres natur midlertidige, og alle de nordiske lande er enige om, at det er midlertidige ordninger.

Uenigheden har ligget i, at Sverige modsat Danmark og Finland på grund af forskelle i interesser ikke har været indstillet på at acceptere fastlæggelsen af en slutdato på nuværende tidspunkt.

Det er fremgået af pressen, at resultatet af forhandlingerne med Kommissionen viser, at regeringens forhandlingslinje har været rigtig.

I lyset af drøftelserne med de nordiske lande lægger Kommissionen nu op til, at særordningen forlænges til medio år 2002.

Fra dansk side lægger vi vægt på, at vi får en så lang afviklingsperiode, at vi på en hensigtsmæssig måde kan tilrettelægge en gradvis tilpasning til de fælles EU-regler. Samtidig er vi indstillet på at ændre den nuværende 36-timers-regel til en 24-timers-regel fra førstkomende årsskifte.

Alternativet til at indgå i forhandling med Kommissionen ville have været at stå i en situation med usikkerhed om retstilstanden med hensyn til, hvor store mængder spiritus og tobak private efter den 31. december 1996 må tage med hjem, når de har været uden for landets grænser.

Kommissionen har således tilkendegivet, at den opfatter situationen på den måde, at den nuværende danske særordning udløber med udgangen af 1996, medmindre der findes en anden løsning. Hvis ikke der findes en løsning, vil Danmark uanset vor fortolkning af reglerne kunne få et håndhævelsesproblem ved den dansk-tyske grænse.

Finland har en anden type problemer, der gør, at de har den samme holdning, som Danmark har.

Sverige har ikke det grænsehandelsproblem, som Finland og Danmark har, og det er en forskel i problemkomplekset, der gør, at Sverige ikke på nuværende tidspunkt har et behov for en løsning, og derfor har Sverige ikke på nuværende tidspunkt villet acceptere fastlæggelsen af en slutdato for deres særordning.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan nu forstå, at ministeren er indstillet på at indgå en aftale med Kommissionen, som altså betyder, at vi mister vores særordning. Spørgsmålet er alene, hvornår den er helt væk.

Det synes jeg er en ubehagelig kapitulation, og når jeg brugte eksemplet med James Gold-

smiths annonce, er det, fordi sagen viser, at vores suverænitæt aldeles er gået tabt.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke har været dansk opfattelse hidtil, faktisk indtil for få uger siden, at vi selv havde hånd i hanke med, hvor lang den periode kunne blive, som denne ordning kunne opretholdes i.

Jeg ved ikke, om man kunne bruge det udtryk, at den kunne vare til evig tid, men den kunne i hvert fald vare lige så længe, som Danmark selv ønskede det, bl.a. fordi spørgsmålet var sammenkædet med andre ordninger, som kræver enstemmighed for at blive ændret, og Danmark havde derfor en reel veto over for dette her. Det har været den danske regerings holdning – det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte – indtil for nogle få uger siden, da ministeren pludselig kapitulerede.

Så vil jeg også gerne spørge, om det ikke er topmålet af urimelighed over for Sverige, hvis man nu kommer i den situation, hvor Sverige forsøger på at bevare sin egen ordning – Sverige vil ikke acceptere Kommissionens diktater – at man vil bede svenskerne om at stemme for en ordning, som ministeren har forhandlet sig til, og som derefter isolerer Sverige totalt. Kan man virkelig bede svenskerne om det? Ville det ikke have været mere fornuftigt, at vi var gået sammen med Sverige og havde sagt: Vi står fast på vores opfattelse, vi står fast på vores rettigheder, og Kommissionen kan, om jeg så må sige, ryge og rejse?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg må desværre bruge tid på at forklare hr. Keld Albrechtsen, at Danmark ikke har en særordning, som er konstrueret i Danmark af den danske regering og vedtaget i det danske Folketing, uafhængigt af hvad andre medlemslande i EU mener. Den særordning, vi har, er forhandlet i EU på fuldstændig lovformelig måde efter de forhandlingsregler, der gælder, og som vi er indgået i. Derfor er det en aftale, en ordning, der er godkendt osv. i EU. Derfor er det i det regi, man forhandler denne her ordning. Det er jo en aftale imellem nogle lande, så vi har ikke selv hånd i hanke med længden af den ordning. Det er rigtigt, den er koblet på den endelige momsordning; sådan kan man udlægge teksten, sådan har den danske regering, også før den nuværende regering, tolket den.

Ikke desto mindre står datoen 31/12 1996 også i den aftale, og Kommissionen har en anden udlægning end den, den danske regering